

UPPSALA
MISSIONSFÖRSAMLINGS
juni/juli/augusti MÅNADSBLAD 2/10

...bröd för dagen som kommer

*Jobba i Sverige
för världen*

Lejdare

Jobba för världen, jobba i världen, jobba i Sverige för världen. Förutsättningarna kan se olika ut, men målen är ungefär desamma. Bistånd kan vara att verka i större katastrofer, som nu senast i Haiti och Chile, men de flesta biståndsorganisationer arbetar i första hand långsiktigt och förebyggande.

Kyrkorna spelar en stor roll i biståndsarbetet. I Sverige finns 400 organisationer, som arbetar för en rättvisare värld. Alla dessa organisationer, imponerande till antalet, och deras medarbetare är med och gör skillnad i andra människors vardag runt om i vår värld. Att samarbeta med organisationer i andra länder där utbildad arbetskraft finns lokalt, där ideerna och visionerna fötts och behovsanalyserna gjorts känns rätt och riktigt.

Vanliga arbetsområden för dagens biståndsarbetare är demokratisering, mänskliga rättigheter, jämställdhet, fattigdomsbekämpning, utbildning, klimat- och miljöfrågor. Det kan också handla om ekonomisk och social rättvisa liksom freds- och försoningsarbete.

Personligen har jag haft förmånen att arbeta för Svenska Missionskyrkan, närmare bestämt i Ecuador på 70-talet. Där arbetade jag bl.a. i ett flerårigt projekt som vände sig till undernärda barn och deras familjer. Fattigdomen var utbredd och behoven enorma. Jag fick också möjlighet att starta ett sykooperativ för kvinnor, förutom arbete med kyrkans "vanliga" kvinnoarbete inom Pactokyrkan. Sådana upplevelser i närkontakt med uthålliga, kämpande människor i en till synes hopplös kontext sätter spår för resten av livet.

Jag har senare kunnat kanalisera min önskan att få finnas med i ett mångkulturellt sammanhang här hemma. Under 20 års tid har jag fått arbeta med det projekt, som så småningom blev verksamheten NybyVision. Där försöker vi att ge nya svenskar verktyg för bättre möjlighet till integration i samhälle och i arbetsliv.

GunBritt H Junkes

GunBritt H Junkes

Mätta de hungrande

Bistånd – hjälp, stöd, assistans, undsättning, räddning...

Kan du komma på fler synonymer? Fler infallsvinklar eller facetter på ordet och företeelsen ”bistånd”? Idag har ordet ”bistånd” blivit rätt så ensidigt inriktat på hjälp till utveckling i fattiga länder, ibland ställs det i motsatsställning till ”mission”, ibland ses det som en del av själva missionsarbetet. En sak som nog de flesta är överens om är att bistandsarbete idag är oerhört viktigt och samtidigt oerhört svårt att hantera på rätt sätt!

Hur såg Jesu ”bistandsarbete” ut? Tre situationer i Nya Testamentet kommer för mig.

Först hör jag Jesu ord vid Tiberias sjö, en tidig morgontimme: *Mina barn, har ni ingen fisk?* (Joh. 21:5). Den otroliga omsorgen om våra enklaste, mest basala behov. Och sedan följer en uppmaning som leder fram till att lärjungarna fick tillräckligt att äta.

Och sen hör jag faderns röst i liknelsen om den förlorade sonen, när han såg sin son komma hem igen. Efter att ha välkomnat sonen vände han sig till tjänarna och sa: *Skynda er att ta fram min finaste dräkt... och hämta gödkalven...* (Lukas 15:22). Pappan hinner knappt börja prata med sin son förrän han vill ge honom kläder och mat.

Till slut vill jag nämna den barmhärtiga samariern som finner den slagne mannen vid vägkanten. *...och han fylldes av medlidande. Han gick fram och hällde olja och vin...* (Lukas 10:33-34). Samariern ser en sargad man, han ger honom första hjälpen och tar sedan hand om resten av hans sjukvård genom att lämna pengar för hans fortsatta vård på värdshuset. Han ställer även i utsikt att han kan ge mer om det behövs.

Jag tror inte att Jesus hade någon uttänkt ”biståndspolitik” eller ”bistandsstrategi” – men hela hans liv bestod av ”bistånd”, av hjälp i en nödsituation, av upprättelse, av idéer hur människan sedan kunde gå vidare i livet! Exempler kan bli många. Vilka tänker du på?

Birgitta Åhman

*Det är värt
vilket pris som helst
att få se en slocknad blick
lysa upp på nytt,
få se ett leende tändas
hos den som tycktes
ha glömt att le,
få se tillit
vakna på nytt
hos den som inte längre
trodde på något eller Någon.*

Dom Helder Camara

Naturen som lärobok

Bland de personligheter jag träffat i Kongo finns en som jag särskilt minns. Mathieu Matatuka är lärare på Mukimbungu låg- och mellanstadieskola. När vi, fyra redan lagom kulturkrockade svenskar från Rimforsas missionsförsamling, kom på besök till skolan så hade Matatuka lektion i biologi och botanik.

Det var ingen lätt uppgift, förstod vi snart. Genom hålen i väggen hördes de yngre klassernas taktfasta klapplekar. De enda böckerna var skrivhäften som eleverna själva köpt.

Lektionen skulle handla om ätliga växter. Med den energi och glöd man ibland ser hos människor som är på precis rätt plats så började Matatuka undervisa. Ingen lärobok, inga flanellografer eller planscher. Istället hade Matatuka fått gå ut i skogen och på fälten och själv samla ihop dagens undervisningsmaterial. Med stor inlevelse plockar han fram hela plantor: "Vad är det här?" – "Hur tror ni rötterna ser ut?" (i en liten skur av jord vänder han plantan upp-och-ner) – "Om ni sliter av (sagt och gjort!) den här delen av sötpotatisen..." – "Nu lämnar vi majs!" (och den flyger i en vid båge och landar i ett hörn).

Att få lära ut på det sättet, att låta eleverna se, känna och lukta, är något jag tror att mina gamla biologilärare önskade sig.

I Mukimbungu önskar sig lärarna istället läroböcker. De vill ha det vi har, vi vill ha det de har – eftersom vi vet att samhällets alla problem inte blir lösta bara man får mer resurser.

När lärarna i Kongo suckar och hoppas – "Om vi bara hade pengar så skulle det och det lösa sig" – så tror jag inte någon har hjärta att säga: "Nej, det och det problemet kommer fortfarande att finnas kvar".

Även om mer resurser inte kommer att lösa alla problem, så kan de kronor som är så lite värda för oss göra så stor skillnad i andra delar av världen.

Och om vi kan använda de resurser vi har med samma kreativitet och glöd som Matatuka undervisar med, då kan vi verkligen förändra Kongo, Sverige och världen!

Samuel Öhlin

Visa tydligt hvad du menar, så behöver du icke upptaga tid med att förklara det sedan.

P.W.

Kommenterat

Per Duregård

Händelserik kyrkokonferens i Örebro

Under Kristi himmelsfärdshelgen hölls den årliga Kyrkokonferensen för Svenska Missionskyrkan i Örebro. Över 800 ombud samlades till tre dagar av förhandling, samtal och gudstjänst.

Den allt överskuggande frågan handlade om hur vår kyrka ska hantera frågan om vigsel av samkönade par. Uppsala Missionsförsamling hade sänt in en motion där vi förordade att vi ska hålla fast vid det som gällt från allra första början inom vår kyrka, nämligen församlingarnas självständighet och öppenheten inför att vi tar olika ställning i tros- och lärofrågor.

Denna åsikt bemöttes av dem som ansåg att frågan om samkönade äktenskap är av så avgörande vikt att ett auktoritativt beslut vore nödvändigt. Alla som företrädde denna ståndpunkt förhöll sig avvisande i själva sakfrågan om homo- och bisexuellas rätt att ingå äktenskap.

Efter över 70 inlägg vidtog själva omröstningen. Efter rösträkning stod det klart att ”Uppsalas linje” fick 383 röster, mot den mer restriktiva linjens 374 röster.

Detta betyder att det nu står varje församling fritt att besluta om man vill erbjuda vigsel för samkönade par. Eftersom vår församling på årsmötet i mars beslutade att *erbjuda vigsel för samkönade par när det är möjligt*, så hoppas jag att vi kan fatta ett tydligt beslut före sommaren. Jag är övertygad om att detta ställningstagande kommer att tas emot positivt av de flesta uppsalabor. Och vi tydliggör var vi står.

Vår öppenhet gäller alla människor. Kärleken segrar!

Var med och plantera träd i Kongo!

Uppsala missionsförsamling stöttar ett SIDA-projekt för beskogning av savannen i Luozi-regionen i Nedre Kongo i Kongo Kinshasa – Demokratiska Republiken Kongo. Projektet är en del av ett större projekt som Svenska Missionskyrkans systerkyrka i Kongo Kinshasa fått medel för.

Innan bränderna härjat 1995 högs gräset ned och personalen satte trädplantor.

Vår systerkyrka *Communauté Evangélique du Congo* (CEC) har för tre år beviljats medel för ett större utvecklingsprogram för fattigdomsbekämpning i Kongo Kinshasa. Programmet omfattar fem år men man börjar med tre år i en första fas.

Ingemar och Marianne Persson är de drivande bakom vår församlings stöd till beskogningsdelen i detta utvecklingsprogram.

– Vi har i olika omgångar sedan 1966 varit lärare och missionsarbetare i de båda Kongoländerna, berättar de. Genom olika projekt och kontakter med flera medarbetare växte idén fram att hjälpa till med att få savannen i Luozi-

regionen att blomstra genom trädplantering. Därmed skapar man även en bättre jordmån för ökad odling.

Träden som planteras kan vara fruktträd eller andra träd som ger virke eller brännved. Genom att hugga upp brandgator på savannen skyddar man träden mot de gräsbränder som annars är vanliga i området. När gräsbränderna får härja fritt och askan blåser bort eroderas jorden. Genom trädplantering binds koldioxiden i träden och av löven blir det bördig matjord.

– Det timmer som växer upp bidrar till att delar av regnskogen inte behöver huggas ned, säger Ingemar.

Kyrkan skapar opinion

– Fattigdomen minskar, eftersom träden kan ge frukter som mango, apelsin, citron, avokado mm. Det bidrar till en bättre livsmedelsförsörjning i området, framhåller både Marianne och Ingemar. Det här vet vår systerkyrka CEC om. Den har bidragit till skapa opinion kring de här frågorna genom tidigare skogsprojekt, bok- och skolprojekt.

Kimy Konde, som i mars i år besökte Luozi-regionen, bekräftar att folk blivit starkt medvetna om skogens betydelse för deras framtid.

Uppsala Missionsförsamlings styrelse har ställt sig bakom projektet och nu pågår insamling av de 82 000 svenska kronor som utgör den s.k. egenfinansieringen av projektet. Det beloppet utgör ca 14 % av den summa som detta projekt omfattar.

– Vi startade insamlingen strax före jul 2009 och vi har i slutet av mars i år uppnått 41 462 kronor, avslutar Ingemar och Marianne.

Enbart den extra kollekten vid kyrkkaffet den 25 april, då Kimy Konde informerade om projektet, inbringade hela 1 577 kronor.

Var med och stötta!

Nu väddar vi till alla att vara med och stötta detta projekt så att vi når de 82 000 kronorna. Du som är medlem i församlingen eller du som

Slutningen till höger om husen är den som planterades 1995(flygbild från 2007).

läser detta och är allmänt miljö- och klimatin-
tresserad – oavsett om du är medlem eller inte –
kan vara med och bidra till denna viktiga inter-
nationella missionsinsats för befolkningen i
Luozi-området.

Du kan köpa ett *"Bevis på miljöinsats"* för
minst 100 kronor genom att sätta in medlen på
Uppsala Missionsförsamlings plusgiro 27 96
86-0 och ange *"Beskogning"* samt den adress
som beviset på din miljöinsats ska sändas till.
Det går också bra att betala med betalkort i
kyrskänken och lämna kvittot till kyrkvärden.

Då får du ett *"Bevis på miljöinsats"* direkt i
handen, en lämplig present i många olika
sammanhang, t.ex. som en födelsedagsgåva.

Den som vill kompensera sina koldioxid-
utsläpp för bilåkande eller flygresor har här en
bra möjlighet. Lämplig kompensation enligt
Kyotoavtalet kan du få upplysning om på
adressen www.tricorona.se.

Tack på förhand för din gåva till Kongos folk
och för en god miljö- och klimatinvestering!

Lars Wennås

Foto: Ingemar Persson

SMU har valt ny styrelse

Ungdomsrådet, SMU:s styrelse, träffas varje
månad, på måndag- eller tisdagskvällar och
fikar, beslutar och diskuterar. Ibland har vi
bara möte, ibland äter vi middag tillsammans.

Vi vill hemskt gärna ha fler suppleanter till
UR. Om du kan tänka dig att vara med kon-

akta Gabriella Hammarin på telefon 070-592
18 33 eller e-post ghammarin@gmail.com.

Ungdomsrådet består av Gabriella Hammarin,
ordförande, Samuel Öhlin, kassör, Hanna
Johansson, Jakob Johansson, Elin Back, Julia
Boivie, Anja Nääs, Arvid Wieselgren, Gustav
Pettersson samt Tobias Wasserman, sup-
pleant.

Skolböcker på indianspråk – ett steg mot demokrati

– Får jag låna en gul krita? frågar Marcelina sin bänkkamrat Eduardo.

– Visst, men vänta lite. Jag måste måla färdigt den här majsen först, svarar han.

– Snabba dig, säger Marcelina lite retsamt, men eftersom Eduardo fortsätter rita en bra stund till petar hon till slut in sin blyertspenna i kompisens axel.

Eduardo rycker fnissande till och den gula färgen hamnar plötsligt även på blasten som borde blivit brun. Bägge barnen brister i skratt samtidigt som Eduardo demonstrativt räcker över sin bok till Marcelina.

– Gör färdigt det du då! Bägge barnen skratrar och den upplivade stämningen sprider sig från bänk till bänk genom det enda klassrum som barnens skola består av. Jag trycker snabbt av en bild med kameran trots den störande blixten.

– Vad är det du ritat? viskar jag så lågt jag kan för att inte störa lektionen än mera.

– Ett kakaoträd med stora gula frukter, svarar Marcelina och visar mig sitt block.

Lektionen handlar om social organisation och eleverna har fått till uppgift att illustrera sin klantillhörighet. Marcelina tillhör alltså kakaoträdets klan och kan räkna släktskap direkt från trädet.

– Här sitter trädet fast i jorden, förklarar Marcelina som på ett förbluffande enkelt sätt lyckats illustrera först tapiren som utgör jordens mylla och sen också den nära relation

som hennes klan har med Moder Jord.

Den där teckningen skulle passa perfekt i kapitel fyra i boken för femteklassare, tänker jag för mig själv och smyger tillbaka till min plats längre bak i skolsalen.

Skolböcker på två språk

Vi är fem stycken som jobbar med manus till de tre sista böckerna i en två-språkig skolboksserie på indianspråket cabécar samt det officiella språket spanska, ett projekt som Missionskyrkan stödjer sedan flera år tillbaka. När projektet 2007 påbörjades blev jag intervjuad i Månadsbladet och sedan dess har det varit en intensiv tid med många spännande och givande samtal som lett till att de olika delarna av manuskripten sakta tagit form. Jag leder arbetsgruppen och tillsammans har vi rest till svårtillgängliga områden och vandrat runt mellan indianska hem och samlat in material som på olika sätt representerar cabécarfolkets kultur.

att lobba med enstaka aktörer inom parlamentet eller med enstaka cabécar-personer, kanske erbjuda några arbetstillfällen eller erbjuda vad som i våra mått mätt skulle vara minimal materiell kompensation är det ofta mycket enkelt att splittra opinionen. Hittills har Costa Ricas totalt åtta indiagrupper inte lyckats organisera något större motstånd för att förbättra sin egen situation. Att samla indiansk kunskap i bokform är ingenting som de styrande är intresserade av. Det bästa för dem är om folket fortsätter leva i okunskap och social splittring.

Skolböckerna skall användas i skolor med cabécar-elever, som tillhör familjer där det råder upp till 70 – 80 procents analfabetism. Det är inte någon nyhet att fattigdom inte bara handlar om brist på mat, vatten och tak över huvudet utan att det också innebär att man lider brist på makt och valmöjligheter. Att bli jämlikt behandlad och därmed inte diskriminerad på grund av exempelvis etnisk tillhörighet är en viktig aspekt på fattigdomsbekämpning.

Trots att vi gått in i 2000-talets andra decennium är initiativet att skriva skolböcker på indianfolkens språk politiskt djärvt i Centralamerika. I viss mån beror det på att indianfolket bor inom s.k. indianreservat, där det fortfarande finns värdefullt ädelträ liksom högt värderade mineraler i marken. Senast i

veckan läste jag i landets största dagstidning om ett norskt bolag som ansökt om att utvinna guld i områden som ligger inom reservaten. Genom

Världsarv och kulturarv

Så när UNESCO nyligen tog initiativ till att vidga tanken kring världsarv till att innefatta även det så kallade "immateriella kulturarvet" blev detta ett viktigt stöd för skolboksprojektet. Enligt UNESCO:s konvention kan bara det som var och en själv uppfattar som sitt immateriella kulturarv definieras som sådant. Det kan handla om t.ex. sedvänjor, uttryck och kunskap. Om vi för enkelhetens skull tar den tillverkning av masker som flera indiagrupper i Costa Rica har som tradition, så handlar det alltså inte om själva trämasken, dvs. föremålet i sig utan om själva kunskapen om hur man gör den.

I och med UNESCO:s konvention ger kulturarvet nu en möjlighet till inflytande även för marginaliserade minoriteter, eftersom man nu räknas och får vara med i den process som tidigare enbart var i händerna på olika samhälleliga institutioner eller så kallade experter. För att hamna på UNESCO:s tidigare lista på världsarv med motiveringen "enastående universellt värde med vikt att säkras för eftervärlden", var det genom s.k. experter som autenticiteten på t.ex. monument säkerställdes.

Man skulle kunna säga att UNESCO:s nya utvidgade konvention leder till erkännande och i förlängningen ett existensberättigande för minoritetsgrupper, som tidigare inte haft särskilt hög status.

Erkännandet av ett språk och ett folks traditioner, som i fallet cabécar-folket och de skolböcker vi jobbar med, kan leda till en konkret rättspraxis där sjukvården och andra statliga tjänster börjar ge sin information eller service även på indianspråk. Ett officiellt erkännande av det slag som skolböckerna innebär ger vida effekter på folket som likvärdiga samhällsmedborgare, där rätten till mark kan bli en positiv konsekvens. Förhoppningen är att det skall leda till att de nya generationerna, som våra vänner Marcelina och Eduardo, i framtiden kan få större valmöjligheter än vad t.ex. deras föräldrar hade.

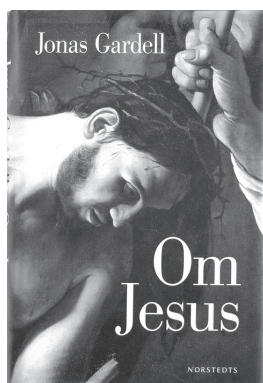
Utan Missionskyrkans stöd hade skolboksprojektet inte varit möjligt. Inga statliga medel avsätts till produktion av några som helst lokalt producerade skolböcker. Än mindre skulle det vara aktuellt att avsätta medel för att producera skolmaterial på ett indianskt språk.

En följd av mitt engagemang för frågor som rör ursprungsbefolkningar är att jag, min man

André och våra tre flickor bor långt ute på landsbygden i Costa Rica. Tvillingarna Vanessa och Natalie går i förskolan och Valentina i tredje klass i en skola med totalt 20 elever. Vi trivs väldigt bra med livet i byn, men det är mycket tack vare den kontakt som jag har med flera enskilda medlemmar i min hemförsamling som avståndet hem till Sverige inte känns alltför stort för mig personligen. Jag har ju haft Uppsala Missionsförsamling som ett andra hem under större delen av min uppväxt. Tack för den trygghet som ni representerar – då som nu!

Text och foto: Marine Hedström Rojas

Jonas Gardell och boken Om Jesus

Välkommen till bibelstudier i höst varannan måndag kl. 19 – 21 med början den 6 september. Vi hämtar inspiration från Jonas Gardells omdiskuterade bok *Om Jesus* som nu finns i pocket-

upplaga, och kanske också från hans TV-serie *Åh, herregud*, som man kunnat se under våren.

Somliga tycker att Jonas Gardell mest är komiker och underhållare, men andra har upptäckt att han är ute i mer seriösa ärenden än så. Han bekänner sig själv som kristen och har väckt stort intresse kring Jesus-gestalten. Han är kunnig i bibelforskning och har blivit teologie hedersdoktor i Lund. Men han inbjuder samtidigt läsaren att kritisera honom: ”Tro inte allt vad jag skriver”.

Vi diskuterar viktiga ämnen, t. ex. *Vad är historiskt belagt om personen Jesus?*, *Jesus – mirakelmannen* och *Kvinnorna kring Jesus*.

Ansvariga för serien är Ulla Bardh, Per Duregård, Anders Gustafsson och Lars Lindberg. Ingen anmälan behövs. Kom en eller flera gånger.

Lars Lindberg

Bli aktivist och förändra världen!

”I en värld långt borta reser superhjälten Aidman runt varje dag för att bekämpa fattigdomen och ge människor ett bättre liv. Nu står han inför sin största prövning, att hindra Dr. Kapitalflykts planer på skatteflykt. Aidmans budskap till mänskligheten är att DU läsare kan delta i kampen för en rättvisare värld.”

Diakonia-aktivisterna har sin måndagssamling i Missionskyrkan. Mikael skildrar ett dramatiskt upplägg av gruppens bidrag till den utställning som ska visas på festivaler och läger i sommar.

– För att göra en svår fråga enkel gör vi en PIXI-bok riktad till barn. Barnlig stil, enkla teckningar men tydligt innehåll, förklarar han.

– En världskarta som visar var skatteparadisen ligger vore inte så dumt, konstaterar Caroline. Och så en klargörande faktadel.

Arbetsgrupper bildas. Entusiasmen är påtaglig och engagemanget stort. Caroline Öberg håller i trådarna och ser till att alla får en uppgift och att utgifterna ryms inom budget. Lakan och tygfärger ska köpas till världskartan.

– Och tänk på att använda de färger som Diakonia bestämt för just denna utställning, blått, grönt och gult.

Samuel Öhlin har länge varit engagerad i Diakonias arbete.

– Det var i missionskommittén hemma i Rimforsa som intresset väcktes, berättar han. Vi hade en vänförsamling i Mukimbungu och dit fick jag resa i januari 2007. Det hände mycket på den resan.

Det är stort att själv få se kyrkans betydelse i vardagssituationen och människors glädje och hoppfullhet trots begränsade resurser. För Samuels del födde det ett engagemang.

– Jag bor i den del av världen där de beslut fattas som påverkar människorna också i Mukimbungu, förklarar han. Då känner jag skyldighet att försöka påverka besluten i rätt riktning. Många människor i kyrkan vill mycket men vet inte så mycket. Vi i Diakonia-aktivisterna lär oss för att lära varandra och andra om de stora globala frågorna.

Förutom Samuel har flera andra i gruppen rest och sett verkligheten på plats, Maria Johansson i Kongo, Karin Olsson i Indien och just nu befinner sig Simon Holmgren i Nepal. Det ger erfarenheter som alla kan dra nytta av. Inom gruppen finns dessutom medlemmar med olika kompetenser, läkare, jurist, samhällsvetare, ekonom, något som slår igenom i diskussionerna.

– Frågorna om ekonomisk och social rättvisa engagerar mig och gör mig upprörd, förklarar

Samuel. Jag har på nära håll fått se hur olika livssituationen är för människor i Kongo och för mig i Sverige. Om vi kan göra skillnad? Ja, jag kan visserligen känna mig cynisk och uppgiven ibland. Men vi måste göra allt vi kan.

I Diakonias lilla folder om aktivistgrupperna läser jag: *”Lämna ett avtryck! Varje människa kan förändra en hel värld. Det du gör påverkar levnadsvillkoren för många.”*

Göran Almlöf

Med romer – inte för romer

Åtminstone från 1500-talet har det bott romer i Sverige. De har under årens lopp fått utstå mycket. Deras språk kallas *romani chib* och det finns ca 60 olika dialekter. Det blev erkänt som ett nationellt minoritetsspråk i Sverige år 2000.

I Uppsala pågår sedan februari 2009 ett tvåårigt projekt som heter *Romano zor*, romsk kraft. Europeiska socialfonden bidrar med kapital, Uppsala kommuns socialbidragsverksamhet står bakom och det drivs i samarbete med social-

nämnden, arbetsförmedlingen, försäkringskassan samt landstinget.

Det intressanta projektet presenterades i Missionskyrkan vid ett panelsamtal om kyrkan och diakonin tidigare i vår och nu har vi tagit kontakt med projektledaren Caroline Asserhed-Mahdavi som tar emot i de ljusa, trevliga lokalerna på Seminariegatan. Här arbetar 10 – 12 personer, socialsekreterare, sjuksköterska, arbetsförmedlare, arbetsterapeut och två lärare.

De flesta saknar arbete

Trettio personer är inskrivna i projektet i varierande åldrar mellan 20 och 60 år, berättar Caroline. De flesta kommer via socialtjänsten, arbetsförmedlingen eller försäkringskassan, men en del har hört talas om denna verksamhet av släktingar eller vänner. Nästan alla saknar arbete eller riskerar att bli utförsäkrade. De yngre har ofta hoppat av grundskolan och behöver komplettera sina betyg för att kunna komma vidare. Många behöver lära sig mera svenska. För alla utarbetas en individuell plan utifrån den enskildes specifika behov. Hittills har lagts stor vikt vid hälsa och friskvård. Man pratar om stress, sjukdomar, motion och man tar upp fråg-

or om utanförskap. Många har bostadsproblem, bor trångt eller i andra hand, en del har många flyttningar bakom sig och känner sig rotlösa.

Under detta första år har det gällt att bygga upp ett förtroende och att visa att man finns. Lärarna började i april att kartlägga behoven och det resulterade i kurser i svenska, engelska, matematik, körkortsteori, fordonskunskap och datakunskap. Dessutom försöker man att få fram praktikplatser, vilket inte har varit lätt. Det gäller ju att få en inblick i arbetslivet och så småningom kanske få ett fast arbete.

– Men, betonar Caroline, man måste komma ihåg att romer inte är någon homogen grupp utan att man lever inom sin egen grupp. Grupperna är mycket olika sinsemellan beroende på varifrån man kommer. En del är resande, flera är finska eller polska romer, några kommer från Balkan. Religiöst har de också olika bakgrund. Många är pingstvännen, en del katoliker och andra är muslimer.

Många fördomar

Det finns naturligtvis många fördomar kvar om romer, vad gäller klädsel t.ex. De flesta romer här är klädda som vilken svensk som helst, de använder sina traditionella dräkter bara vid festliga tillfällen. Det är bara de finska romerna som klär sig traditionellt till vardags. I projektet arbetar man utåt för att förändra bilden av romer. Ett mål är att till hösten genomföra utbildning för handläggare på sociala myndigheter och för arbetsförmedlare för att öka kunskapen och förståelsen bland dem som kommer i kontakt med romer. Dessutom uppmuntrar man romerna att själva gå ut och berätta om sin bakgrund och sin kultur, t.ex. i sina barns klasser. Skolan har tidigare inte setts som viktig och eftersom man flyttat runt i landet har barnens skolgång ofta blivit mycket eftersatt. Det är den generation som nu själva är föräldrar som har kommit att inse hur viktigt det är med utbildning för att man ska komma någon vart och få ett bra arbete.

– Vad kan vi så nu, som får betydelse i nästa generation utan att de ger upp sin kultur? funderar Caroline.

Projektet har redan rönt intresse. Studenter som läser sociologi och blivande sjuksköterskor har hört av sig för att skriva uppsatser om romska frågor och efter en artikel i UNT har många hört av sig och velat veta mer. Syftet att finna lösningar ut ur bidragsberoendet har börjat ge resultat. Glädjande är att en person fått ar-

bete och ytterligare ett par är på gång med hjälp av arbetsförmedlingen och en har börjat studera på Komvux. Målet efter de två åren är att ha fått fem personer i arbete och att tio ska studera. Caroline känner sig emellertid tveksam om detta ska lyckas, men när man ser hennes leende och entusiasmen som lyser i hennes ögon är det nog inte helt omöjligt.

Vivi-Anne Jakobsson

Kultursommar i Missionskyrkan 2010

Musik, etik, politik, konst och lyrik, innebandy, jordbävning och antisemitism, vandring i Stadsparken samt intryck från utrikes resa och avtryck från inre resa – kom sen inte och säg, att det var väldigt vad likriktad sommarkultur, som Missionskyrkan inbjuder till i år!

9.6 19.30 *Säg mig, vem ger dig makten som blir melodi?* Sånger av Wilhelm Stenhammar till dikter av Bo Bergman. Björn Ringström, sång, Gunnel Fagius, piano, Gunnar Wassén, textkommentarer.

16.6 19.30 *Männen, kvinnorna och kriget mot terrorismen.* Anna T Höglund, docent i etik, om sin senaste bok.

23.6 19.30 *Haiti – mellan förtvivlan och hopp* Tomas Brundin och Bertil Åhman om intryck och erfarenheter från jordbävningens Haiti.

30.6 19.30 *Fria händer, Ekeby bruk* Ateljébesök hos konstnärerna Annika Danielsson Almén, Kajsa Haglund och Eva Ryn Johansen. Entréavgift: 50:-

7.7 19.30 *Från Ärentunahallen till Globen* Mats Åkerlund, Storvreta IBK:s stolte ordförande, om kvartersklubben som blev svenska mästare i innebandy

14.7 19.30 *Vandring i Stadsparken* Samling vid Pumphuset för guidad tur med botanisten Mattias Iwarsson

21.7 19.30 *Jag vill vara i det som är* Lyrik och musik med Lena Köster

28.7 19.30 *Hjärnkoll – trodde du ja!* Naturvetaren och mentalisten Per Johan Råsmark om konsten att lura sig själv och andra

4.8 19.30 *...hälften så gammal som tiden...* Göran Almlöf med bilder och berättelser från en resa i Jordanien.

11.8 19.30 *"Hans blod komme över oss och över våra barn" – antijudaism i barockmusikens passioner?* Jan Fagius, neurolog, körsångare och Bachhälskare presenterar och funderar.

18.8 19.30 *Antisemitismen – den mobila fördomen.* Samhällsdebattören Bernt Jonsson om judehatets många ansikten i historien.

25.8 19.00!!! *Har Sverige tappat sin internationella röst?* Ledande politiker från riksdagspartierna utfrågas av Mats Härsmar, Nordiska Afrikainstitutet, Ola Larsson, författare, och Mats Åkerlund, Sveriges Radio.

Tack, Ulrika!

Nu ska vi säga tack och adjö till Ulrika Svalfors. Hon slutar 1 augusti 2010 som pastor och vice församlingsföreståndare i Uppsala Missionsförsamling för att bli lektor i praktisk teologi vid Teologiska högskolan Stockholm. Redan våren 1996 vikarierade Ulrika Svalfors på halvtid i Uppsala Missionsförsamling och mellan 2000 och 2005 var hon pastor och vice församlingsföreståndare. Från april 2005 och under tre år har Ulrika varit helt tjänstledig för doktorandstudier. Hon kom tillbaka på deltid under 2008 och på heltid efter disputationen i januari 2009. Under våren 2010 har Ulrika varit tjänstledig på halvtid för att vikariera som lärare i systematisk teologi vid Teologiska institutionen vid Uppsala universitet.

Nu har alltså Ulrika bestämt sig för att satsa på utbildning och forskning och vi önskar henne lycka till. Vi lyckönskar också Teologiska högskolan till att ha fått en skärpt, noggrann, alltid väl förberedd lektor som också är djupt engagerad i frågor som rör tro och samhälle. Vi tackar Ulrika för det engagemang hon visat Uppsala Missionsförsamling. Vi har mött henne i gudstjänster, som konfirmationslärare, på hembesök och vid andakter.

Avtackning kommer att äga rum i början av hösten.

För styrelsen
Inger Rathsmann

Från styrelsens bord

Ungdomsledare

Snart är replokalerna i Missionskyrkans källare klara och vi behöver en ungdomsledare för SMU som också är projektledare för verksamheten i replokalerna. Anställningen är på ett år med möjlighet till förlängning och har möjliggjorts tack vara extra medel. Intervjuer pågår under maj och förhoppningsvis finns en ny person på plats före sommaren.

Ny pastor

Uppsala Missionsförsamling söker efterträdare till Ulrika Svalfors från hösten 2010.

Anställningen är utannonserad i Sändaren och information finns också på Missionskyrkans hemsidor lokalt och centralt. Den vi söker ska ha fokus på studenter, unga vuxna och barnfamiljer.

Inger Rathsmann

De äldres dag

De äldres dag äger rum torsdagen den 16 juni kl. 13.30 i Missionskyrkan. Sång och musik med Nina Blixt och Rut Larsson, samt andakt med Per Duregård. Servering. Alla hälsas välkomna. Anmälan senast 10 juni till Ulla-Britt Andersson, tel. 018-10 00 36 eller 0708-33 97 73.

Sommaröppet i Missionskyrkan

Öppettider

Under v 24 – 25 är expeditionen öppen tisd – tors kl. 10 – 12. I övrigt hänvisas till telefonsvarare på ordinarie nummer till kyrkan, 018-10 00 35, där upplysning ges om vem som är i tjänst, och hur man kommer i kontakt med denne/denna. Pastor Per Duregård nås på sin jobbmobil 018-10 00 66, förutom under semestern (se nedan).

Under veckorna 26 – 30 är expeditionen obemannad. Ring 018-10 00 35 för upplysning via telefonsvarare om vem som har jour. Under veckorna 30 – 31 är expeditionen öppen tis – tors kl. 10 – 12. I övrigt hänvisas till telefonsvarare.

From v 31 är Per Duregård åter i tjänst och nås på sin jobbmobil.

Semestrar

Per Duregård v 26 – 30; Ulla-Britt Andersson v 26 – 29, 32; Margareta Ljungdahl v 25 – 27, 30 – 32; Ulrika Svalfors v 26 – 30.

Anna-Lena Jarl är sjukskriven tom 30/6, och därefter har hon semester.

Ann-Louise Norqvist v 27 – 31; Annette Lindström v 26 – 31; Magnus Efverström v 26 – 31.

Enebygården – vacker plats särskilt på sommaren

Enebygården, vår friluftsgård vid Lårstaviken, är sommarklar och väntar på lek och bus, allvar och sång. Planeringen är i full gång för Familjehelg, Enebykul med bl a Frökörens avslutning, Dagkollo, Enebyläger och midsommarfirande.

Många kommer att njuta av Enebygården i sommar och det finns möjlighet även för dig som inte känner till gården så väl att vara med och göra den till ett av dina nya smultronställen.

Jag känner ganska många av församlingens sex-, sju-, åtta- och nioåringar och vet att många av dem längtar till Enebygårdens fixarvecka, en vecka mellan den 3 och 11 juli då vuxna och

barn bor tillsammans i huset och reparerar där det behövs. Man bokar in sig på den tid man kan vara med, men om man bara kan komma ut för ett arbetspass så går det också bra. I år ska vi bl a lägga om tak och fixa till grillplatsen. Förutom intensiv arbets- och måltidsgemenskap så bjuds möjlighet till lek, bad och viss eftertanke. Mer information finns på församlingens hemsida www.uppsalamissionskyrka.se samt i särskild folder som finns i Missionskyrkan.

Vid tre tillfällen i sommar bjuder vi in till sommarkväll. Då gården är öppen, finns det enkelt fika att köpa, men man tar själv med sig det man vill grilla. Dessutom är ett program ordnat vid varje tillfälle. Den 3 juli är det ett mer lekfullt program med bl a brännboll. Pilgrimsvandringarna på temat "Vandra varsamt" återkommer också i år.

Söndagen den 8 augusti kl. 14.00 (obs tiden!) firar vi ekumenisk gudstjänst på Enebygården med Per Duregård samt präst från Balingsta församling.

Det finns ny sand både på stranden och på botten i badviken, så ta gärna chansen att prova ett dyk under varma sommarkvar. Om gården inte är upptagen så är det fritt fram att bada. Vill du veta säkert så prata med den i personalen som jobbar i kyrkan. Håll även ögonen öppna för

vad som händer första helgen i september på Enebygården. Planerna är ännu bara i sin linda...

Välkommen till Enebygården i sommar!

*För Enebykommittén
Lotta Holmberg*

Lästips inför sommaren

Programmet för höstens måndagskvällar med *Skönlitteratur och livsfrågor* är klart. Spännande och roliga läsupplevelser garanteras. Detaljprogram kommer på hemsidan, i broschyren Salt och Peppar samt i Månadsbladet.

Terminsstart sker den 13 september, då Ola Larsmo kommer att tala om sin senaste bok *Jag vill inte tjäna* – en skakande skildring från Uppsala på 1880-talet. Uppsikten över stadens ”of-fentliga” kvinnor läggs på en ung assisterande stadsläkare, som känner sig tvingad att följa sitt samvete och därigenom bryta mot givna instruktioner. Tystnaden breder ut sig.

Fru Sorgedahls vackra vita armar heter Lars Gustafssons bok med självbiografiska inslag om 50-talets Västerås. Märkliga öden, dofter, synintryck, som lever kvar inom berättaren – en enda lång, fascinerande prosadikt.

Den amerikanske författaren Richard Yates romaner från 60-och 70-talet har fått klassikerstatus och nyöversatts. I *Easter Parade* skildrar han den amerikanska drömmens baksida – misslyckade och trasiga existenser i USA i mitten av förra seklet. På drygt 200 sidor sammanfattas en familjs livsöden i två generationer – systrarna Sarahs och Emilys skakiga och fullständigt glanslösa väg genom livet.

Mäster är Alexandra Coelho Ahndorils tredje roman om historiska personer och deras respektive dröm. Den här gången handlar det om den hunsade skräddargesällen August Palms resa från barndomen till rollen som fullfjädrad socialdemokratisk agitator.

Den tyske författaren Uwe Timms roman /skröna *Upptäckten av currywursten* är en mycket rolig skildring av tysk efterkrigshistoria. Vi möter Lena Brücker, som berättar om krigets elände, freden och kärleken, som förändrar hennes liv. Hon berättar om tredje rikets undergång och om hur hon fick idén till en maträtt, som idag älskas av miljoner tyskar.

Mörker, stanna hos mig heter Ann-Marie Ljungbergs roman om bombattentatet mot tidningen Norrskensflamman 1940. Boken är en fantasi, byggd på dokumentärt material och kretsar kring mordbranden som krävde fem människors liv, varav två barn. Hur skapas en terrorist? Här skildras terrorismens mentala

mekanismer, det inre sönderfallet hos den som känner sig stå över moralen.

I sin bok *Utrensning* skriver Sofi Oksanen om hur Estlands historia påverkar dess invånare. Det är 1992, ett år efter Estlands självständighet, en period av omorganisation för ett helt imperium. Estland hamnar i kläm mellan kommunism och rovkapitalism. Zara är på rymmen från en liga med människohandel som företagsidé. Med drömmar om västerländsk rikedom hamnar hon i ett helvetiskt slaveri.

Trevlig boksommar!

Anita Jonsson

På tal om bistånd...

Vid församlingens årsmöte den 13 mars i år behandlades också ekonomiska frågor. Målet är att insamlade medel ska motsvara de anställdas löner i församlingen. Målet nådde vi inte! Och det kan bli svårt att uppnå. Det behövs kraftanstängning för att nå målet, säger styrelsen som kommentar till sin egen budget. Bl.a. måste gåvorna öka.

Inför sommarens verksamhet, då viss nedgång i aktiviteterna kan förväntas, är det ändå viktigt att regelbundenheten i offrandet och givandet får fortsätta – även om du inte själv alltid kan vara hemma på sommaren.

Du som känner att du vill vara med och bidra till att församlingens arbete och verksamhet utvecklas både här hemma och internationellt – oavsett om du är medlem eller sympatisör – kan lämna din gåva eller kollekt på många olika sätt: Vid kollekten i gudstjänsten eller i Kyrskänken, via autogiro eller församlingens plusgiro 27 96 86-0 eller bankgiro 802-2253, genom kyrkoavgift via skattsedeln – du behöver inte ens vara medlem. – anmäl senast den 31 oktober för nästa år, via SMK:s centralt administrerade system Missionsgåvan samt genom gåvor och testamenten.

Givandet måste markeras som en viktig del i gudstjänsten, sa årsmötet. Kontakta gärna vår församlings kassör eller pastorerna. Utan insamlade medel står vi oss slätt. Var med och se till att vår församling får fortsätta att verka och utvecklas i Uppsala.

Lars Wennås

MISSIONSKYRKAN

S:t Olofsgatan 40, Uppsala

JUNI

- 6** SÖNDAG
11.00 Gudstjänst. Ulrika Svalfors.
- 9** ONSDAG
19.30 Kultursommar: *Säg mig, vem ger dig makten som blir melodi?* Sånger av Wilhelm Stenhammar till dikter av Bo Bergman. Björn Ringström, sång, Gunnel Fagius, piano, Gunnar Wassén, textkommentarer.
- 13** SÖNDAG
11.00 Gudstjänst med nattvard. Svante Zettergren.
- 16** ONSDAG
13.30 De äldres dag. Nina Blixt, sång, Rut Larsson, piano, Per Duregård
- 19.30 Kultursommar: *Männen, kvinnorna och kriget mot terrorismen.* Anna T Höglund, docent i etik, om sin senaste bok.
- 20** SÖNDAG
11.00 Gudstjänst. Ulrika Svalfors.
- 23** ONSDAG
19.30 Kultursommar: *Haiti – mellan förtvivlan och hopp.* Tomas Brundin och Bertil Åhman om intryck och erfarenheter från jordbävningens Haiti.
- 26** MIDSOMMARDAGEN
11.00 Ekumenisk gudstjänst på

- 27 Hammarskog. Svante Zettergren, Lars-Olov Sjöstedt.
SÖNDAG
Ingen gudstjänst.
- 30** ONSDAG
19.30 Kultursommar: *Fria händer*, Ekeby bruk. Ateljébesök hos konstnärerna Annika Danielsson Almén, Kajsa Haglund och Eva Ryn Johannisen. Entré: 50:-.

JULI

- 4** SÖNDAG
11.00 Sommarandakt. Staffan Stenson. Kyrkkaffe.
- 7** ONSDAG
19.30 Kultursommar: *Från Ärentunahallen till Globen.* Mats Åkerlund, Storvreta IBK:s ordförande, om kvartersklubben som blev svenska mästare i innebandy.
- 11** SÖNDAG
11.00 Sommarandakt.
- 14** ONSDAG
19.30 Kultursommar: *Vandring i Stadsparken.* Samling vid Pumphuset för guidad tur med botanisten Mattias Iwarsson.
- 18** SÖNDAG
11.00 Sommarandakt.
- 21** ONSDAG
19.30 Kultursommar: *Jag vill vara i det som är.* Lyrik och musik med Lena Köster.
- 25** SÖNDAG
11.00 Sommarandakt. Helén och Göran Almlöf, Per Johan Råsmark. Kyrkkaffe.
- 28** ONSDAG
19.30 Kultursommar: *Hjärnkoll – trodde du ja!* Naturvetaren och mentalisten Per

Johan Råsmark om konsten att lura sig själv och andra.

AUGUSTI

- 1** SÖNDAG
11.00 Gudstjänst med nattvard. Per Duregård.
- 4** ONSDAG
19.30 Kultursommar: *...hälfven så gammal som tiden...* Göran Almlöf med bilder och berättelser från en resa i Jordanien.
- 8** SÖNDAG
14.00 Ekumenisk gudstjänst på Enebygården. Per Duregård, präst från Balingsta församling. Kyrkkaffe.
- 11** ONSDAG
19.30 Kultursommar: *"Hans blod komme över oss och över våra barn"* – antijudaism i barockmusikens passioner? Jan Fagius – neurolog, körsångare, Bachhälskare – presenterar och funderar.
- 15** SÖNDAG
11.00 Gudstjänst med nattvard.
- 18** ONSDAG
19.30 Kultursommar: *Antisemitismen – den mobila fördomen.* Bernt Jonsson om judehatets många ansikten i historien.
- 22** SÖNDAG
11.00 Gudstjänst. Per Duregård.
- 25** ONSDAG
19.00! Kultursommar: *Har Sverige tappat sin internationella röst?* Ledande politiker från riksdagspartierna utfrågas av Mats Hårsmar, Nordiska Afrikainstitutet, Ola Larsmo, författare och Mats Åkerlund, SR
- 29** SÖNDAG
11.00 Gudstjänst.

FLOTTSUND

Granebergsvägen 6, Uppsala

JUNI

- 6 SÖNDAG**
18.00 Musik i sommarkväll:
Kom sjung din vackra visa. Sångkören, Margareta Ljungdahl.
- 13 SÖNDAG**
18.00 Musik i sommarkväll: *All världen nu sig gläder.* Yesterdays, Hans Öhman Leif Österlund.
- 20 SÖNDAG**
18.00 Musik i sommarkväll: *New Orleans Jazz.* Crescent City Jazz.

AUGUSTI

- 8 SÖNDAG**
18.00 Musik i sommarkväll: *Jazz i sommarkväll. Sextett 60.*
- 15 SÖNDAG**
18.00 Musik i sommarkväll: *... bara ett Magdeburgerspel...* Nils Ferlin i ord och ton. Göran Almlöf, Bertil Teodorsson.
- 22 SÖNDAG**
18.00 Musik i sommarkväll: *Sensommarblandning.* Familjen Fagius med vänner.
- 29 SÖNDAG**
18.00 Musik i sommarkväll: *Sommarton med variation.* Nina Blixt, Annica Gerlecz, Inge Almén.

ENEBYGÅRDEN

Västeråker, Dalby

JUNI

- 5 - 6** Enebykul. Familjehelg.
10.00 *Läs mera på s. 15!*
- 12 LÖRDAG**
16.00 Sommarkväll: *Vandra varsamt.* Pilgrimsvandring med Birgitta Andersson. Samling vid vägskylt *Enebygården 3.*
- 25 MIDSOMMARAFTON**
14.00 Midsommarfirande för alla åldrar, gemensamt för NybyVision, Österledskyrkan och Uppsala Missionskyrka. *Läs mera på hemsidan.*

JULI

- 3 LÖRDAG**
16.00 Sommarkväll: *Läs mera på s. 15!*
- 3 - 11** Fixarvecka. Anmälan till Lotta Holmberg. *Läs mera på s. 15!*

AUGUSTI

- 8 SÖNDAG**
14.00 Ekumenisk gudstjänst. Per Duregård, präst från Balingsta församling. Kyrkkaffe.
- 21 LÖRDAG**
16.00 Sommarkväll: *Vandra vidare.* Pilgrimsvandring med Birgitta Andersson och Patrik Sköldberg. Samling vid Enebygår-

den. Servering och
möjlighet att grilla.

UPPSALA MISSIONSFÖRSAMLING

S:t Olofsgatan 40, 753 32 Uppsala Tel: 018-100035, Pg 279686-0

Missionskyrkan, expedition 10 00 35
Missionskyrkan, köket 10 00 84
Mobiltel 0708-33 97 73
Sommarhemmet Eneby 39 91 41
Församlingens plusgiro 27 96 86-0
bankgiro 802-2253
SMU plusgiro 11 93 03-6

NybyVision 56 07 30
Gimogatan 2 752 28 Uppsala
www.nybyvision.se

Diakonicentrum 15 08 60
Café Genomfarten 13 08 60

Församlingens och SMU:s informa-
tionssida på Internet:
www.uppsalamissionskyrka.se

Församlingens e-postadress:
info@uppsalamissionskyrka.se

Församlingens pastorer och
diakoner har tystnadsplikt och står
till förfogande för samtal.

pastor, församlingsföreståndare
PER DUREGÅRD
tel 10 00 66 (även mobil)
SMS: 070-3894407
per.duregard@skutan.smf.se

**pastor,
vice församlingsföreståndare**
(tjänstledig 50% våren 2010)
ULRIKA SVALFORS
tel 10 00 81 (även mobil)
ulrika.svalfors@skutan.smf.se

pastor (vikarie 20% våren 2010)
SVANTE ZETTERGREN
tel 10 00 35; 070-3661718
svante@esspunktzeta.com

diakon
ULLA-BRITT ANDERSSON
tel 10 00 36
ulla-britt.andersson@skutan.smf.se

ungdomsdiakon
ANNA-LENA JARL
tel 10 00 38
anna-lena.jarl@skutan.smf.se

församlingsmusiker
MARGARETA LJUNGDAHL
tel 10 00 37, 08-592 55 160
margareta.ljungdahl@skutan.smf.se

intendent
ANN-LOUISE NORQVIST
tel 10 00 06
annlouicenorqvist@
uppsalamissionskyrka.se

kafé- och konferensansvarig
ANNETTE LINDSTRÖM
tel 10 00 83, 10 00 84 (köket)
annette.lindstrom@skutan.eu

kafé- och konferensassistenter
INGER ERIKSSON
BIRGITTA ÖBERG

vaktmästare
MAGNUS EFVERSTRÖM
tel 10 00 82
magnus.efverstrom@skutan.eu

församlingens ordförande
INGER RATHSMAN
tel. 52 12 39

övriga styrelseledamöter
Åsa Brugård Konde, tel. 25 47 74
Anders Gustafsson, tel. 14 58 37
Gabriella Hammarin,
tel. 070-592 18 33
Bertil Höggberg, tel. 10 20 25
Bernt Jonsson, tel. 26 10 29
Per Johan Råsmark, tel. 12 65 81
Marita Sköldberg, tel. 38 70 80
Kristina Stenson, tel. 23 06 54
Eva Strömberg, tel. 55 47 70
Rezene Tesfazion, tel. 22 16 37

SMU:s ordförande
GABRIELLA HAMMARIN
tel 070-592 18 33

kriminalvårdspastor
KJELL CARLES
tel 073-15 33 490

sjukhuspastor
RUT LARSSON
tel 55 27 74

studentpastor
ANETTE BRANDT
Exp: Universitetskyrkan
Övre Slottsgatan 7, Uppsala
tel 18 73 11

Bildmaterial: Ingemar Persson s. 6 – 7; Marine Hedström Rojas s. 8 – 10; Vivi-Anne Jakobsson s.12, Magnus Efverström s. 15, Leif Romell s. 18; Göran Almlöf, övriga bilder.

Månadsbladet nr 3/10 utkommer vecka 33, 2010. Manusstopp måndag 16 augusti kl 19.

Prenumerationsavgift: 100 kr för år 2010, inbetalas till bankgiro 802-2253. Skriv "Månadsbladet" på inbetalningskortet.

Redaktionen tar emot anmälan om nya prenumeranter på e-postadress: redaktionen@uppsalamissionskyrka.se

Redaktionen: Göran Almlöf (ansvarig utgivare), Vivi-Anne och Bertil Jakobsson, Ored Oredsson och Lars Wennås.

Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och välja bland insänt material samt att lägga ut detta material på församlingens hemsida.

Begränsad eftersändning
vid definitiv eftersändning återsänds
försändelsen med nya adressen på
baksidan (ej adressidan)

På Ngouedi i mitten av 60-talet hängde en gång några av mina skjortor på tork utanför huset. Vägen upp till en bergsby från skolan och dispensären gick förbi där. En dag fick jag se hur hövdingen från Mokambo hade stannat och lugnt plockat ned ett par skjortor från klädstreet, där de hängts på tork. Jag gick ut till honom.

– Jag hade vägarna förbi och såg att du har många skjortor. Själv har jag knappast några. Så jag tyckte att du inte behövde så många.

– Rätt uppfattat! Visst har jag för många. Tukatondele! Tack ska du ha!

Han tog sina skjortor och gick nog ganska belåten därifrån. I mina ögon hade han i praktisk handling illustrerat en biblisk tanke om gudsriket som rättvisans rike.

Byns kvinnor hade ofta kommit ner till dispensären och fått hjälp av bl.a. min fru Marianne, som var sjuksköterska. Flera Mokambobor dog på dispensären. När sorgetåget drog förbi upp mot byn gick Marianne med och grät med de sörjande.

När det blev dags för oss att återvända till Sverige kom Mokambohövdingen ner till oss för att utbyta gåvor. Vi hade samma skonummer, och han ville byta till sig skor. Han undrade vad jag ville ha. Någon flätad korg, en sittpall, kanske något träsnideri? Han kom med korgar, pallar och bl.a. höga, snidade träpålar. Av mig ville han ha en svångrem i läder, en jacka, en fotogenlampa och en bok på kikongo.

Sista gången vi sågs välsignade vi varandra.

– Que Dieu vous bénisse!

– Tukatondele.

– Que Dieu vous bénisse!

– Tukatondele.

I ett grannhus på Harnäset, Glava Glasbruk, ser man nu en reslig, snidad påle gå upp i nock.

Sigbert Axelson

UPPSALA
MISSIONSFÖRSAMLING

S:t Olofsgatan 40, 753 32 Uppsala Tel: 018-100035, Pg 279686-0